

ſtatning derfor. Jeg maa ſaaledes paa det Bedſte anbefale Andragendet til den meget ærede Miniſters velvillige Overveielſe.

Chr. Jenſen: Hvad der er fremført af de ærede foregaaende Lædere, er heller ikke uden Gjempe ved Kyſterne omkring Limfjorden. Det er beſkjendt, at den eventuelle Fiſkerilov muligviis kunde bringe Indſtrækning i Baadfiſkeriet fra Land, og det vilde ligefrem have til Følge, at der vilde ſøges efter Landdragningsſteber, hvor ſaadanne ere at finde, og dette vilde maaſke medføre Kollifioner med Gierne. Jeg vil derfor tillade mig at henlede den høitærede Miniſters Opmærksomhed paa ſaadanne Tilfælde, der mulig kunne blive til Ulempe for Fiſkerne paa en Maade, ſom ſlet ikke bør finde Sted.

Cornelius Peterſen: Det er Andragendet under Nr. 8, hvorom jeg vil tillade mig at ſige et Par Ord. Dette Andragende kom jo førſt ind i forrige Møde, og det er alſaa en Selvfølge, at Udvalget ikke har kunnet forhandle ſynderlig derom. Jeg er derfor ſærdels vel tilfreds med den Beſtemmelse, Udvalget har taget, da jeg opfatter Meningen deraf ſaaledes, at Udvalget ikke har afviſt Andragendet, men heller ikke har godkjendt det. Jeg mener alſaa, at dette Andragende maa kunne komme igjen ved en anden Leilighed, paa en mere beileilig Tid og med tydeligere, mere fuldſtændige og tilſtrækkelige Oplyſninger, ſom jeg rigtignok tror, det trænger til.

Formanden (Krabbe): Jeg har ikke villet forhindre det ærede Medlem i at fremsætte ſine Bemærkninger; men jeg vil i Dvrigt gjenſkalbe i Grindringen, at det er Indſtillingen om Andragendet, der foreligger til Forhandling, hvorimod de Andragender, hvorom hverken Udvalget har fremsat Indſtilling eller noget Medlem har reift Forſlag, ikke komme til Forhandling.

J. A. Sanſen: Jeg antager ikke, at den ærede Formand abſolut vil mene, at man ikke maa ſige et Ord angaaende et Andragende, man har indleveret, fordi man ikke har gjort nogen Indſtilling derom, og Udvalget heller ikke har fremsat noget Forſlag i ſaa Henſeende. Det er en Selvfølge, at jeg tilfulde erkjender, at en ſaadan Udtalelſe maa finde Sted indenfor meget ſnevre Grændſer; men jeg er af den Formening, at den ærede Formand dog viſt ikke fuldſtændig vil afſkære os fra at ſige et Par Ord om et ſaadant Andragende. For mig er det ønskeligt at ſige et

Par Ord om Andragendet under Nr. 4. Jeg forſtaar meget godt, at Udvalget for Andragender i denne Samling har havt Lyſt til at blive hurtigt færtdigt, og at det har været Kjed over at ſkulle behandle ſaadanne Sager i denne Samling, hvor vi hver Dag Alle gaa og Kjede os og ønske, at den var tilende; jeg kan derfor ogſaa godt forſtaa, at man ikke indlader ſig paa ſaadanne Andragender, men der er fremkommet en Motivering fra Udvalget angaaende Andragendet under Nr. 4, ſom jeg tilſtaaer, at jeg ſlet ikke forſtaaer, og ſom jeg kun kan tænke mig er fremkommen paa Grund af Haſtværk. Naar en Embedsmand indgaaer Høgteſkab endnu, medens han er Embedsmand, ſaar hans Enke jo Penſion, og hun behøver da ikke at indgive noget Andragende om at faae en ſaadan; men her er kun anført, at hendes Høgteſkab med Manden førſt er indgaaet, efter at han var aſftediget og ſat paa Penſion. Det forekommer mig, at det høitærede Andragende-Udvalg kunde have havt andre Motiver til ikke at ville indlade ſig paa nogen Indſtilling om dette Andragende. Naar jeg ikke har ſtillet Forſlag i den Retning, ligger det deri, at vi befinde os i en overordenlig Samling; havde det været under en ordenlig Samling, hvor der havde været mere Tid, og hvor vi havde været mere oplagte til at forhandle, end vi for Diebliftet ere, vilde jeg have ſtillet et Forſlag om at gjøre en Indſtilling i denne Sag; men jeg lader med Glæde denne Sag falde, fordi det er af den Slags Sager, ſom vi ſtyde fra os med begge Hænder, for at vi ſnart kunne komme hjem, og ikke ſaaledes ſkulle gaa og Kjede os heroppe. Jeg forbeholder mig imidlertid at kunne indlevere Andragendet igjen, forſaavidt Andragerinden ſulde ville gjentage det til næſte ordenlige Samling, og jeg ſkal da tillade mig at foranledige, at det ærede Andragende-Udvalg kommer til at ytre ſig noget mere udſørligt angaaende ſin Stilling til dette Andragende.

Formanden (Krabbe): Jeg har lige ſaa lidt lagt nogen Hindring i Veien for det ærede Medlem, der nu ſidſt udtalte ſig, ſom jeg har gjort det ligeoverfor det ærede Medlem, der tidligere havde Ordet; men jeg tillader mig dog at gjenſkalbe i ærede Medlemmers Grindring den Regel; jeg nævnte, og ſom ikke maa tilintetgjøres af Undtagelſer.

Judeuigſminifteren (Skeel): Den Sag, der har været Gjenſtand for det ærede Udvalgs Indſtilling, ſkal ſelvfølgelig blive tagen under nyje Overveielſe ved Behandlingen af det Loosforſlag om Fiſkeri, ſom jeg antager vil blive forelagt Rigsdagen igjen i næſte Sektion. Det har været mig hjært at erfare, at baade den ærede Ordfører